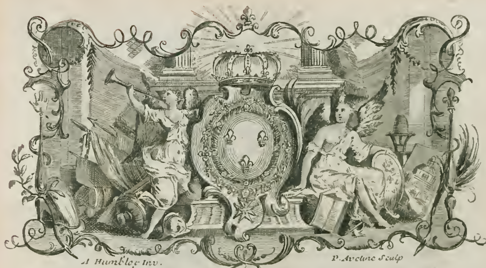

D. O. M.

POSITIONES ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ.

EX ANATOMIA.

I.

NULLÆ non humani corporis partes privatis ac peculiaribus ſibi uſibus deputantur. Ex mutuo omnium inter ſe commercio totius pendet machinæ incolumitas, quæ ut innumeris caſibus adulterari poteſt, ſic infinitis medentium curis foveri debet. Extremitatum quidem ſuperiorum functiones nobilius quiddam menti exhibent; at non idcircò ſpernenda inferiorum miniſteria. In Pede progreſſionis munia potiſſimùm executuro quantum ſit auxilii norûnt ii qui expedito gaudent, norûnt & qui alter-utro vel etiam utroque ſimul capti ſunt. Sexcentis eſt obnoxius incommodis; quæ cùm ſingula eo loci proſequi abſurdum ſit, unicum expendemus, ac primò ſtructuram partis Anatomicam, quantum in nobis erit, perluſtrare conabimur.

II.

Pes igitur, five pars corporis extrema cum tibiâ peronæoque juncta, triplici modo, in Tarſum ſcilicet, Metatarſum & Digitos dividi ſolet. Conflatur Tarſus ſeptem Oſſibus alia atque alia ſortitis nomina; quinque Metatarſo adſcribuntur; Digitos verò quatuordecim conſtituunt, his addenda tamen Oſſa Seſamoidea. Variè omnia inter ſe ſe mediantibus Ligamentis & Cartilaginibus connectuntur, ac vaſis cujuſcumque generis irrorantur.

III.

Multifario Pes inſtruitur motû, extenſionis videlicet, flexionis, adductionis & abductionis. Diverſis autem illis motibus favent muſculi numero novem. Tres flexionem præſtant, quatuor extenſioni inſerviunt, unius ope intùs, itemque unius Pes extùs fertur. Hæc porrò & alia ad pedem attinentia fuſiùs explanabunt noſtræ reſponſiones.

EX CHIRURGIA.

I.

Ex aptâ oſſium corporis humani coadunatione multiplices, necnon neceſſarios uſus exoriri quiſquis inficias iverit, is vitæ functionum planè rudis ac ignarus haud immeritò judicabitur. Cùm autem naturalis harumce partium conſtitutio ad optimam hominis habitudinem conferat, eâ ſemel vitiatâ liquidò patet plurima enaſci incommoda. Exemplo ſit Pedis articulationis, quoquo eveniat modo, impedimentum. Enim verò progreſſionis motus ferè perpetuos, qui non niſi Pedum auxilio perfici quæunt, ſi ſpectaveris, quantum moleſtiæ, quantum damni his partibus deſtituto impendebit.

II.

In communes vulgò & proprios dividuntur affectus Pedem infeſtantes, quos ſanè ſingulos vel deſcriberè prolixius foret. unicum ergò juxta conſuetum morem aggreſſuri, diſtorſionem duntaxat proponemus.

III.

Hujus porrò morbi nomine intelligitur extenſio, ſeu gra-

vis partium plus minùs-ve roboris Pedi conciliantium, ligamentorum putà, cartilaginum, tendinum & cæterorum collisio, aut compressio. At verò cùm varii extensionis gradus pro diversis conatibus sint distinguendi, triplex Distorsionis species venit consideranda; alia nimirùm levis, alia paulò major, alia demùm maxima. Quin & observare abs re non erit, ubi primùm ad summam devenerit extensio, tùm partibus osseis à propriâ dimotis aut depulsis sede, commutari penitùs morbi naturam, exindeque Diastasim, Luxationem-ve oriri.

I V.

Internæ sunt & externæ Distorsionis causæ; priores tanquam primitivæ aut prædisponentes habendæ: posteriores verò ex lapsû, nixû, fallente vestigio & gravi collisione eruuntur.

V

Diagnosim Distorsionis constituunt ægrotantis narratio, partis affectæ dolor, causæ inspectio, incessûs difficultas, Pedis tumefactio ac echimosis, motûs denique plus minùs-ve impediti.

V I.

Derivatur autem prognosis ex collisionis vel partium extensionis momento, ægroti habitudine, ejusdem ætate, temporis deniquè tempestate quâ distorsione tentatus est.

V I I.

In curandâ distorsione, speciei, accidentiumque habenda ratio, ac proindè non unum est medelæ genus. Si levis fuerit, huic ut plurimùm debellandæ sat erunt remedia generalia, situs idoneus & quies. Si major, prædictis superinducuntur pro re natâ cataplasmata emollientia, nec non resolventia, embrocationes oleosæ ac spirituosæ, à nonnullis primo instanti aqua frigida. Si tandem gravissima, iisdem, adsit modò prudentia, frequentiùs diutiùsque utendum censemus.

V I I I.

Quoniam tamen, invitâ artis ope, ab abcessû periculum est; si immineat puris collectio, citò citiùs promovenda est suppuratio, conciliandusque, juxta præscriptam à peritis normam, collectæ materiæ exitus; tùm vulnus, ut moris est, cura-

bitur. Aliis insuper, si quæ sint, pro re natâ superveniendum accidentibus.

Has Positiones, DEO JUVANTE, & Præside M. FRANCISCO-MICHAELE DISDIER, Artium Liberalium & Chirurgiæ Magistro, *tueri conabitur* ESMILLANDUS OSMONT, *Aussonensis*, *Artium Liberalium Magister.*

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.

Die Veneris 20ª. *Septembris*, *à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam*, *anno Domini*. 1754.

PRO ACTU PUBLICO

ET MAGISTERII LAUREA.

Typis FR. DELAGUETTE, Chir. Collegii Typographi.